

~~deborcar~~ 7 Devorar

embocar v. tr. Posar el bec (a un gos, cavall, etc.). || Pron. Cobrir-se amb la bufanda, capa, etc. la part inferior de la cara fins al nas o als ulls. S'embocà la capa fins als ulls. Anava embocat amb la capa.

(algunes paraules)
 embocar v. tr. Posar-se a la boca. El gos no posava embocar l'ençó fit una bala.
Embocar un instrument de vent,
 posar-se a la boca l'embocadura de l'instrument. | pp. d'etermi-
tat emboca, afamada, genera-
cions i segles || Entrar (en un port, riu, caner, etc.) per la seva boca o embocadura. La nau embocà el port. Quan la munió embocava el caner de la Princesa.